№ 31 თებერვალი 9, შაბათი 1891 თებერვალი 9, შაბათი № 31

ᲒᲐᲖᲔᲗᲘ ᲦᲘᲠᲘᲡ

თვე	მანეთ	კ.	თვე	მან.	კ.
12	10	—	6	6	—
11	9	50	5	5	50
10	8	75	4	4	75
9	8	—	3	3	50
8	7	25	2	2	75
7	6	50	1	1	50

ცალკე ნომერი—ერთი შაური

ᲘᲕᲔᲠᲘᲐ

ᲒᲐᲖᲔᲗᲘᲡ დასაკვრად და კარგა განცხადებათ დასაბეჭდად უნდა მიემართოს: ოფიოს რედაქციას კუკიაში, ხეშვლის ეფრ.ა.ეთ. ვარანცოვის ქეგლის შირდაბარ, ოავ. გრუზინსკის სახლებში. წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოების განცხადებანი: სათვალ-ზხურო ბაბაის სახლებში სასაჯლის ქეჩაზედ.

ფასი: განცხადებისა: ჩვეულებრივი სტრიქონი რვა კაპეიკი.

1877—1891 საპოლიტიკო და საალიტერატურო გაზეთი 1877—1891

ქერიეი ანნა იოსების ასული ბაქრაძისა აუწყებს ნათესაეთა და ნაცნობთ, რომ კერას, 10 თებერვალს, ᲓᲘᲛᲘᲢᲠᲘ ᲗᲐᲕᲐᲠᲘᲐᲡ ᲫᲘᲡ **ᲒᲐᲫᲠᲐᲫᲘᲡ** გარდაცვალების წლის თაზე გარდახდილ იქმნება წირეა და პანაშვიდი მიცვალებულის მოსახსენებლად დიდების ეკკლესიაში, დილის 10 საათზე.

(4—3)

ᲭᲘᲐᲗᲣᲠᲘᲡ ᲠᲙᲘᲜᲘᲡ ᲒᲖᲐ ᲓᲐ ᲨᲐᲕᲘᲡ ᲫᲕᲘᲡ ᲬᲐᲠᲛᲝᲔᲑᲐ.

ჭიათურაში რკინის გზის გაყვანის თაობაზე, როგორც მოგეხსენებათ, დიდი ხანია, რაც ლაპარაკობენ. ადგილობრივ გაზეთებშიაც არა ერთხელ იყო ნათქვამი, რომ ესა და ეს კაპიტალისტი თუ საზოგადოება კისრულობს ამ რკინის გზის გაყვანასაო. ამის გამოვე რამდენჯერმე კრებაც იყო შაეის-ქეის მწარმოებელთა ქუთაისში, მაგრამ, როგორც ეოქით, ყველა ამ ლაპარაკმა და კრებათა მოქმედებამ სრულიად უშედეგოდ ჩაიარა და ჭიათურა ისეე ურკინიგზოდ რჩებოდა. მხოლოდ შარშან ბ-ნ რიძეკსის პროეკტი იყო მოწონებული და შეწყნარებული მართებლობისაგან, რომელმაც იკისრა ჭიათურაში რკინის გზის გაყვანა. სხვადა-სხვა მიზეზის გამო შარშან შემოდგომაზე ბ-ნ რიძეკსის პროეკტზე ლაპარაკი, ცოტა არ იყოს, მისწყდა, მაგრამ დღეს, როგორც გაეიგეთ სარწმუნო წყაროდან, მართებლობა მალე შეუდგება ამ გზის კეთებას.

უკვე მოგახსენეთ, რომ ლაპარაკი ჭიათურის რკინის გზაზე ბევრი იყო, მაგრამ საკეირველი ის არის, რომ დღემდე დინჯად და დაკეირვებით არავის უფიქრია იმაზე, თუ ჭიათურის რკინის გზა როგორ დაატრიალებს შაეის ქეის წარმოებასა და რა მსელელობას მისცემს. საკითხი-კი ძლიერ საგულისხმეირო და საყურადღებოა, პირველად იმ-ტომ, რომ შაეს ქეის წარმოება დღეს საზრდოს აძლეეს არამც თუ მთელს ზესტაფონისა და ქუთაისის მაზრას, არამედ ათასობით მოსულს მუშას საქართველოს სხვა-და-სხვა კუთხიდამ, და მერე იმიტომ - რომ ჭიათურის რკინის გზა გაჰკეთ შაეის ქეისათეის და კაცმა როგორ არ უნდა იფიქროს, სასარგებლოა თუ საზარალო ამ საგნისათეის ეს რკინის გზა.

დღემდე სუყველას სწადდა ჭიათურაში რკინის გზის გაყვანა, იმიტომ-რომ ყველა გამსჭეალული იყო იმ აზრით, რომ რკინის გზა სასარგებლო საქმეაო. დღეს-კი, როდესაც უკვე გადაწყდა ამ გზის გაყვანა, ბევრი უკმაყოფილებას აცხადებს და ამისი საბუთიც მოჰყეთ. ეჭვი არ არის, რომ ჭ ათურის რკინის გზა გააცხოველებს ამ კუთხის აღებ-მიცემასა და წინ წაიყვანს შაეის ქეის მრეწველობას, ხალხსაც ასარგებლებს და განათლებასა და ურთიერთობასაც უწ�არ დასტოვებს. ეს ყველა აშკარაა და ამ მხრით, რასაკეირველია, სასურველია ჭიათურის რკინის გზა. მაგრამ, რაც შეეხება შაეის ქეის წარმოებას, ჭიათურის რკინის გზა ჩვენთეის თუ ზარალს არ მოიტანს, არაფერს სასარგებლოს არ გააკეთებს. ჩვენ სწორედ ამაზე გესურს ლაპარაკი, ე. ი. ჭიათურის რკინის გზამ რა გაელენა უნდა იქონიოს შაეის ქეის წარმოებაზე. ვიდრე იმაზე დაეიწყებდეთ ლაპარაკს, თუ რა ზარალს მისცემს ჭიათურის რკინის გზა შაეის ქეის მწარმოებელთ და საზოგადოთ იმათ, ვინც ამ წარმოებაში არიან, ჩვენ ეიკითხაეთ: საკირაა თუ არა ჭიათურის რკინის გზა შაეის ქეის წარმოების განკარგებისათეის?

რასაკეირველია, ჭიათურის რკინის გზას აზრად უნდა ჰქონდეს იეფად და ბლომად გადმოტანოს შაეი-ქეა და ამითი: 1) განდეეწოს ეეროპიდამ ამერიკის შაეი-ქეა და 2) სრულიად დაამაყოფილოს შაეის ქეის მოთხოვნილება როგორც ეეროპაში, ისე რუსეთსა და ამერიკაში. საკირო არის განა, რომ ჩვენი შაეი ქეა უფრო იეფად მიეცეთ, ვიდრე დღეს, რომ შეეექმნეთ ეეროპაში ამერიკის შაე-ქეას და თუ საკირო არ არის, რომ ასე გაიაფდეს? ნუ თუ არ შეიძლება, რომ უკრკინის-გზოდ მოეახერხოთ ესა?

პირველად რომ დაიწყეს ჩვენში შაეის ქეის წარმოება, ფუთი შაეი-ქეა ზესტაფონში იყიდებოდა 1 მ. 40 კ. და მყიდეელი სახე�eroდ ჰხედავდა ამ ფასად ნაყიდს შაეის ქეის გატანას ეეროპაში. შემდეგ ამერიკის შაეზა ქეამ ქიშპობა დაგეიწყო და ფასებმაც დაიწია, ახე რომ ჩვენ იძულებულნი ეიყავით ზესტაფონში 32 კაპეიკად ფუთი გეეძლია, რომ ამერიკის შაეი-ქეა გაგეედეენა ეეროპიდამ. მას შემდეგ ზესტაფონში ორთა შეა რიცხვით შაეი-ქეის ფასი შეიქნა 32 კაპ., თუ იმაზე მომეტებული არ გაიგზავნა, რაც მოთხოვნილება არის *).

ზესტაფონში 32 კაპ. გაყიდულმა შაემა ქეამ არამც თუ სრულიად განიეეა ამერიკის შაეი-ქეა ეეროპის ბაზრიდამ, არამედ ეს ქეა თეით ამერიკაში გადის და იქ ექიშპება ამერიკულ შაე-ქეას. მართალია, ამ რამდენისამე წლის წინად ამერიკის შაეი ქეა ხელ-ახლად გამოზიდულ იქმნა ეეროპაში და ჩვენის შაეის ქეის ფასები დასწია, მაგრამ ამის მიზეზი ის იყო, რომ ამერიკის შაეი ქეის ეაჭრობმა იაფ-ფასად შეუკრეს კონტრაქტები ჩვენის პატრონებსა და ამ გეარად ეეროპაში შაეის ქეის მოტანა იეფად უჯდებოდათ. მაგრამ ამ კონტრაქტების ეადა

*) ევროპა და რუსეთი წელიწადში 6 მილიონ ფუთს შაე-ქეას თხოულობს. შარშან 8 მილიონ ფუთზე მეტი გაიტანეს და, რადგანაც მომეტებული 2 მილიონი წრეულისათეის დარჩა შეენახნეეს, ახლა აღარ ითხოვენ და ამ მიზეზით ზესტაფონში შაეის ქეის ფასი დაეცა 32 კაპეიკიდან 29 კაპეიკამდე.

ᲤᲔᲚᲔᲢᲝᲜᲘ

ᲤᲨᲐᲕᲔᲗᲘ ᲓᲐ ᲤᲨᲐᲕᲔᲚᲔᲑᲘ

(ეთნოგრაფიული მიმოხილვა)

ᲪᲝᲚᲓ-ᲥᲘᲠᲗᲐ ᲓᲐ ᲙᲘᲪ-ᲓᲔᲓᲐᲙᲘᲪᲘᲡ ᲣᲠᲗᲘᲔᲠᲗᲝᲑᲐ ᲝᲯᲐᲮᲨᲘ.

(დასასრული *)

თუ სახეში მიეიღებთ ჯერ იმ გარემოებას, რომ „საწილოს გამძღოლი“ რძლები მეტსა ჰმუშაობენ ოჯახში, ქმარ-შეილიანები არიან, ქმარ-შეილის „ჩაცმეე-დახურეაც“ მათეე მოვალეობაა, მოხუცებულებს-კი მოშორებული აქვთ ქმარ-შეილობა და მათი ჩაცმა-დახურეა და, მაშასადამე, ქმარ-შეილიან დედაკაცებთან შედარებით მცირედი მოთხოვნილება აქვთ, ამის გამო მცირედს ფიოსაც იღებენ, მაშინ ადეილად დაეწყნარდებიან, რომ ამ ნარი განაწილება ქონებისა სამართლიანად შეთანხმებულია შრომასთანაც და საჭიროებასთანაც. ყველა, რაც რძლების „მესწორობის“ შესახებ ითქვა, ცოტად თუ ბეერად დიდ ოჯახებს შეეხება, იმ დიდ ოჯახებს, რომლებიც ფშაეში შესდგებიან 2—6—8 მოწილე ძმა-ბიძაშეილისაგან. ესეეე არ ითქმის ხელ-მარტო ოჯახზედ, რომლის წეერთგან ეერც კაცი და ეერც დედაკაცი საქმეს ეერაეის გაუნაწილებს. ამის გამო ხელ-მარტო ოჯახის კაცია და დედაკაცი, რასაც ხელი და ლონე მიუწვდება, ყველას აკეთებს.

ქმარე დედაკაცს, ვიდრე გარდაცვალებულ ქმრის „ სახელზეა “, იმის „კერაში ცეცხლი არ გაუქრია“ და იმის ჭერს არ მოშორებია, არ ჩამოერთმეეა ქმრის ქონება, არც მოძრაეი და არც უძრაეი. იმას შეეძლიან გაეყაროს ოჯახსა და ქმრის წილი გაირგნოს. მაშინ სხეა მონაწილეები, თუ ქერიეს ქმარი საერთო ქონებით დამარხულა, თითონაც „სამარხს“ აიღებენ ხუთ ხუთ ძროხას, ან იმის ნაფასურსა და დანარჩენ ქონებიდან ქმრის სრული წილი მიეცემა ქერიეს. თუ ქერიეი ხელ-ახლად გათხოვდა, მხოლოდ მაშინ შეუძლიანთ ჩამოართვან პირველის ქმრის ქონება გაყრილებმა და დაიბრუნონ თავად, მანამდე-კი ქერიეი ცალკე კომლად ითვლება და თემისაგანაც ხუთემო სახნავ-სათიბის წილი არ „დაეჭეთება“, იმის მიუხედეადად, ჰყეს ქერიეს მემკეიდრე, თუ არა.

დედაკაცს თაეისი საკუთარი ქონება აქეს, „სათაენო“, რომელსაც იმის მეიმე მუშაობას, რაც იმას ეალად ადებს ოჯახი, მშობიარობასაც-კი, ამისთეის არა სჭირდება არც ბებია და არც სხეისი ეისიმე გარეშეს შეელა. ფშაელის დედაკაცის ჯან-მრთელობას უნდა მიეწეროს ის გარემოება, რომ მთ შორის მშობიარობის გამო უბედურება იშეიათია, მიუხედავად იმისა, რომ მელოგინე დედაკაცს არაეითარი მოვლა არა აქეს და თითქმის ღეთის ანაბრობაზეა მიგდებული. ისეთი მაგალითებიც-კია ფშაველებში, რომ სადმე ველზედ მწყემსობაში ეშობნოს შეილი და საღამოზედ სახლობას, ერთის დედის მაგიერ, ორნი—დედა-შეილნი დაბრუნდებიან შინ. საზოგადოდ-კი ამ ნარი მაგალითი იშეიათია, რადგანაც „თთეეში ჩამდგარს“ (მეცხრე თთეეში) ორსულ დედაკაცს ფშაველი შინ ამყოფებს ხოლმე და სახლიდგან საქმეზედ შორს შეადგენს ფული, ცხეარი, ძროხა და ნიეთები; სათაენოს სრული თაეისუფალი პატრონია დედაკაცი და სხეს, არც მამაკაცს, არც დედაკაცს, გარეშე იქნება, მონათესაეე, თუ შინაური „სახლის ჯალაბი,“ ნება არა აქეს სათაენოს შეეცილოს. თეით ქმარიეკი, რომელიც უმახლობელესი „პატრონია“ ცოლისა, დედაკაცის სათაენოს ეერ შეეხება იმის ნება-დაურთველად; ქმარს მხოლოდ ცოლის სიკედილს შემდეგ შეუძლიან ცოლის სათაენოს დამკეიდრება, ამ შემთხეევაში შეილების ყოლა-უყოლობა არაფერ სახეშია მისაღები. ცოლის ნათესაეები, მამის სახლი ქალის სათაენოს ეეღარ დაიბრუნებს მის სიკედილს შემდეგ.

ფშაელის დედაკაცი საზოგადოდ ჯან-მთელია, მაგრამ აგებულებისა, ადეილად იტანს არამც თუ იმ მძიმე მუშაობას, რაც იმას ეალად ადებს ოჯახი, მშობიარობასაც-კი, ამისთეის არა სჭირდება არც ბებია და არც სხეისი ეისიმე გარეშეს შეელა. ფშაელის დედაკაცის ჯან-მრთელობას უნდა მიეწეროს ის გარემოება, რომ მთ შორის მშობიარობის გამო უბედურება იშეიათია, მიუხედავად იმისა, რომ მელოგინე დედაკაცს არაეითარი მოვლა არა აქეს და თითქმის ღეთის ანაბრობაზეა მიგდებული. ისეთი მაგალითებიც-კია ფშაველებში, რომ სადმე ველზედ მწყემსობაში ეშობნოს შეილი და საღამოზედ სახლობას, ერთის დედის მაგიერ, ორნი—დედა-შეილნი დაბრუნდებიან შინ. საზოგადოდ-კი ამ ნარი მაგალითი იშეიათია, რადგანაც „თთეეში ჩამდგარს“ (მეცხრე თთეეში) ორსულ დედაკაცს ფშაველი შინ ამყოფებს ხოლმე და სახლიდგან საქმეზედ შორს

*) იხ. „ეკერია“, №№ 22, 24, 25, 29 და 30.

ნის გზაკ რომ არ იყოს, ჩვენ ყოველთვის შეგვეძლიან შევეკიშოთ ამერიკის შაივის ქვის ეკრები, რადგანაც ღღეს ზესტაფონში 32 კაპ. გაყიდულ ჩვენ შავ-ქვას დაკავებული აქეს ევროპის ბაზარი და თვით ამერიკაშიაც-კი მიდის. ხოლო თუ საპიროება მოითხოვს, ჩვენ შეგვეძლიან ფასი ეათამაშოთ 32 კ პეიკიდამ 20 კაპეიკამდე.

ზემოდაც ეთქვით, რომ საზღვარგარედ და რუსეთში ითხოვენ ყოველ წლობით მხოლოდ 6 მილიონ ფუთს შავ-ქვას. შარშან, მაგალითებრ, ჩვენ გაყიდეთ $8^1/_2$ მილიონი ფუთი შაივ ქვა და თუმცა ეს $8^1/_2$ მილიონი ფუთი გაზიდულ იქმნა, აქედგან მხოლოდ 6 მილიონი დაიხარჯა. დანარჩენი $2^1/_2$ მილიონი ღღეს ისევ ქარხნებში უწყვიათ და წრეულს მოთხოვნილება 4 მილიონზე მეტი არ არის. რასაკვირველია, შაივის ქვის მოთხოვნილება თანდათან უნდა მატულობდეს, მაგრამ ღღემდე ეს მატება მოთხოვნისა თვალსაჩინო არ არის და, თუ ასე იქმნა მომავალშიაც, ვინ იცის, როდის დადგება ის დრო, რომ 10 ან 12 მილიონი ფუთი მოითხოვონ. ეს 10, ან 12 მილ. ფუთი ჩვენ ღღესე შეგვეძლიან ურკინის ვზოდ გადმოვზიდოთ, კარგი გზატკეცილი რომ გაეკეთოთ ქიათურსა და ჯოყოფთში.

შეიძლება აქ ერთი ეკონომარიტება მოგვაგონონ საპოლიტიკო ეკონომიის მოძღვრებისა. ეს ეკონომარიტება ამბობს: რამდენადაც იეფად გაიყიდება რომელიმე საქონელი, იმდენად მოთხოვნილება ამ საქონლისა მეტი იქნება და ამ გვარად ბევრი საქონელიც გაიყიდება და ფულიც უფრო მეტი მოეკრება. ამ საგანს შაივის ქვის წარმოებაში ადგილი არა აქეს და ეა რა მიზეზით: რკინის გზამ ქიათურიდამ ზესტაფონში რომ შედარებით იმ ფასებად ზიდოს, როგორც ამერიკა-კავკასიის რკინის გზა ჰზიდავს, მაშინ უნდა ეიანგარიშოთ კაპეიკზე ნაკლები ფუთზე. მაგრამ, რადგანაც ძალიან საეჭვოა, რომ იმავე ფასად ჰზიდოს, ამისათვის ეიანგარიშოთ ჩვენ ფუთზე 3 კაპეიკი. მაშინ ზესტაფონში შაივის ქვის ფასი 32 კაპეიკიდამ დაიწევს 13 კაპეიკამდე, რადგანაც გადმოსაზიდი ქარა 19 კაპეიკით ნაკლები იქნება, ვიდრე ღღეს არის. მაშინ, რასაკვირველია, მოთხოვნილებამ უნდა იმატოს და წარმოეიდგინოთ, რომ ღღევანდელ 6 მილიონის მაგიერ 15 მილიონი მოითხოვეს. ნურაეინ ნუ იფიქრებს, რომ ჩვენ მთებში შაივის ქვის მადანი გამოულეველი იყოს. წელიწადში რომ 15 მილიონი გაიზიდოს, იქნება 25 ან 30 წელიწადს ერთი კენჭი აღარ დარჩეს შაივის ქვისა. რა შედეგი მოყვება ამასს?

ღღეს 1 ფუთ შაივ ქვაში ევროპა გვაძლევს ჩვენ 32 კაპ. ზესტაფონში; ეს იზამს 6 მილიონს ფუთზე 1.920,000 მანეთს. ყოველ ფუთზე ქიათურიდამ ზესტაფონამდე მზიდველი იღებს ორმოცა შუა რიცხვით 22 კაპ., რაიცა შეადგენს 6 მილ. ფუთზე 1.320,000 მან. ქიათურის რკინის გზამ რომ 3 კაპეიკად გადმოტანოს ფუთი, მაშინ ევროპამ ფუთში, 32 კაპეიკის მაგიერ, 13 კაპეიკი უნდა გვაძლიოს; დანარჩენს 19 კაპეიკს-კი ფუთზე, რომელიც 6 მილიონ ფუთზე იზამს 1.140,000 მანეთს, რკინის გზა ართმეფს ჩვენს მზიდველებს და აძლევს საჩუქრად ევროპიელ ეკრებს. რაც ეხლა 6 მილიონ ფუთს შაივ ქვას შემოაქეს ჩვენში, რკინის გზა რომ გაივიდეს ქიათურში და ფასი ფუთზე 3 კაპ. იქმნას, მაშინ 15 მილიონი შაივ ქვაც ვერ შემოიტანს იმდენსა და მადნებიც მალე დაცალიერდება. ახლა ეკითხეთ, ის არა სჯობია, რომ წელიწადში მხოლოდ 6 მილიონი ფუთი გაივიდეს, ევროპიდამ მეტი ფულიც შემოიტანოს ამ 6 მილიონმა ფუთმა და შაივ ქვის წარმოებამაც დიდს ხანს გასტანოს.

ყველა ზემოხსენებულიდამა ჩანს, რომ ქიათურის რკინის გზა შაივის ქვის წარმოების განკარგებისათვის სრულიად საპირო არ არის. ახლა ორიოდე სიტყვა ეთქვათ იმის შესახებ, თუ რა ზარალს მოუტანს ქიათურის რკინის გზა შაივის ქვის მწარმოებელთ და საზოგადოდ ყველა იმათ, ვისაც ეს საქმე ასარგებლებს ღღეს.

1) როგორც ზემოდ მოგახსენეთ, ქიათურის რკინის გზა ხელიდამაცლის შაივის ქვის მზიდველებს, 1.320,000 მანეთს, ისიც იმიტომ, რომ თითონ აიღოს ამ ფულიდამ 180,000 მან., ან ცოტა მეტ-ნაკლები და დანარჩენი 1.140,000 მანეთი ევროპიელ ეკრებს აჩუქოს, რომელნიც უამისოდაც მძიმედ არიან დატვირთულნი ოქროთი.

საპიროდა ერაცხთ აქ ორიოდე სიტყვა ესთქვათ იმაზე, ეთიმეტ ჩვენი გლეხ-კაცი ბევრს ხეირს არა ჰხედავდეს შაივის ქვის ზიდვაში. ეს აზრი სხვათა შორის „ივერიის“ ერთ №-ში იყო წარმოთქმული და ამ გვარი აზრი-სადმე იშვიათად გაჰგზავნის. მშობიარე დედაკაცი უფრო უწმინდურად მიაჩნია ფშაველს, ვიდრე „მებოსლე“, ანუ „რიგში მყოფი“. მებოსლე დედაკაცს ნება აქეს ბოსელში (გომურში), ან ცალკე „საბოსლოდ“ გაკეთებულ ქოხში ყოფნისა, სადაც ყველას შეუძლიან მისელა, „მოწმინდრ“, ხატის მსახურ გარდა, მშობიარე დედაკაცი-კი აქედგანაც განდევნილია. ამის გამო ფშაველი ორსულ დედაკაცს, რაკი „თთვეში ჩადგება“, ქოხს უკეთებს სახლის მოშორებით. დედაკაცმა იმ ქოხში უნდა მოილოგინოს და ახლად დაბადებულთან ერთად იქვე დაჯყოს ორი კვირა, მხოლოდ ორის კვირის შემდეგ ეძლევა ნება ბოსელში შესვლისა, სადაც უნდა დაჯყოს არა ნაკლებ ექვსის კვირისა და მარტო ამას შემდეგ ეღირსება სახლში შესვლასა და ბავშვსაც მაშინ მოანათვლინებს.

ქოხში მყოფი მშობიარე კარებდაგულეულში ჰხის და გარეგ იშვიათად გამოვა, სასმელ-საჭმელს ჯალაბობა უზიდავს და აწვდის ამისთვის განგებ ქოხში დატანებულ ჯუჯრუტანიდგან. ყველანი საზოგადოდ იმასა სცდილობენ, რომ არ მიეკარნენ უწმინდურს მშობიარესა და თავი ამითი არ გაიუწმინდურონ. მშობიარობის დროს მხოლოდ დედაკაცები დაესწრებიან, რომ ავადმყოფი მშობიარე მოაბრუნონ, თუ ეინი

ᲧᲐᲜᲘ დიდად სცდილობს ამ სეᲛᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ჩვენ მღვდელთან ერთად და ღმერთმა ᲮᲔᲛᲘᲗᲐᲜ, რომ მათს ცდაა ამაოდ არ ჩაეᲒᲚᲔᲗ.

*** სოფ. ხაშმი: არ იქნა და ვერ მოვიშორეთ ქურდი თათარები, რომელᲜᲘᲪ ასე დიდად ეტანებიᲜᲗ ᲩᲕᲔᲜᲘᲡ საქონელს. პატარას რომ მოᲒᲘᲗᲮᲔᲜᲔᲑᲗ, შეეხᲔᲓᲝᲗᲝᲗ ისეე ᲒᲐᲮᲜᲔᲓᲔᲑᲘᲐᲜ და ᲩᲐᲒᲔᲒᲐᲒᲔᲑᲔᲜ ᲮᲚᲝᲚᲘ ერთს ეაი-ეაგალახში. ᲐᲜ ᲐᲛ ᲓᲦᲔᲔᲑᲘᲐᲪᲘ თათრებმა გაირეკეს ᲛᲘᲜᲓᲦᲔᲠᲘᲓᲐᲛ პატარ-ქეულᲔᲚᲔᲑᲘᲡ საქონელი. ᲛᲓᲦᲔᲠᲘᲐᲜ ᲓᲐᲓᲦᲔᲜᲐ ქურდებს. ᲐᲢᲧᲔᲐ ᲝᲠᲘᲔ ᲛᲮᲠᲘᲗ თოფის სროლა და ერთი ᲐᲔᲐᲮᲐᲫᲘ თათარი ᲛᲫᲘᲐᲛᲘᲓ იქᲛᲜᲐ ᲓᲐᲭᲔᲠᲘᲚᲘ.

*** ტფილისის გაზეთებში სწერია, რომ ტფილისში ალაგ-ალაგ კიდეე ᲑᲣᲓᲠᲘᲡ ᲧᲕᲐᲔᲚᲘᲐ და ᲧᲔᲚᲘ-ᲭᲘᲠᲕᲔᲑᲘᲐ. ᲧᲕᲐᲔᲚᲘᲐ მთაწმიდაᲖᲔ ᲑᲣᲓᲠᲘᲡ ᲧᲣᲠᲘᲗ, ᲗᲔᲚᲘᲡ ᲧᲔᲚᲘ-ᲭᲘᲠᲕᲔᲑᲘᲡ ᲣᲩᲔᲜᲘᲐ თაეი ᲮᲐᲠᲬᲣᲮᲘᲡ ქვეᲛᲝᲛᲐᲠᲗᲐ ᲪᲘᲮᲔᲨᲘ, საცა ამ ᲐᲔᲐᲓᲛᲧᲝᲤᲝᲑᲘᲗᲘ გამᲮᲓᲐᲠᲐ ᲐᲔᲐᲓ ერთი ᲞᲐᲪᲘᲛᲐᲠᲘ, ᲐᲮᲐᲚᲪᲘᲮᲘᲗᲐᲛ ᲐᲮᲚᲐᲓ ᲩᲐᲛᲝᲧᲕᲐᲜᲘᲚᲘ.

*** გაზ. „Кавказъ“-ი ᲐᲛᲑᲝᲜᲡ, რომ ᲐᲛ ᲛᲝᲛᲐᲚᲔ ᲮᲐᲜᲨᲘ ᲪᲜᲝᲑᲘᲚᲘ ᲚᲔᲥᲪᲘᲝᲜᲘᲡ ᲛᲝᲛᲐᲠᲗᲔᲑᲘᲗ ᲡᲐᲖᲝᲒᲐᲓᲔᲑᲘᲡ “ᲓᲐᲠᲑᲐᲖᲨᲘ ᲡᲐᲯᲣᲠᲜᲐᲓᲔᲑᲘᲡ ᲚᲔᲥᲪᲘᲐ: „Физическія основанія консонанса, диссонанса и тембра“, ᲘᲡᲘ ᲘᲒᲘ რა ᲑᲣᲜᲔᲑᲘᲡ ᲙᲐᲜᲝᲜᲘ ᲛᲝᲛᲥᲕᲔᲚᲝᲑᲡ, როცა ᲛᲣᲡᲘᲙᲐᲡᲐ და ᲛᲦᲔᲠᲐ-ᲒᲐᲚᲝᲑᲐᲨᲘ ᲘᲡᲘᲛᲘᲡ შᲔᲬᲣᲤᲝᲑᲘᲚᲘ, შᲔᲣᲬᲣᲤᲝᲑᲔᲚᲘ და ᲐᲛᲐ თუ ᲘᲛ თᲘᲡᲘᲡᲔᲑᲘᲡ ᲮᲛᲐ.

*** ᲘᲛᲐᲔᲣ გაზეთს სწერენ ᲒᲠᲐᲙᲐᲚᲘᲓᲐᲛ, რომ 6 თებერვალს ᲣᲪᲘᲠᲘᲣ ᲒᲐᲠᲓᲐᲘᲪᲔᲕᲐᲡᲐ ᲛᲐᲢᲐᲠᲔᲑᲔᲚᲨᲘ, რომᲔᲚᲘᲪ ᲮᲐᲨᲣᲠᲗ ᲛᲘᲪᲘᲝᲜᲓᲐ, ᲔᲚᲔᲪᲘ ᲙᲐᲪᲘᲡ. ᲒᲐᲠᲓᲐᲪᲔᲕᲐᲚᲔᲑᲣᲚᲘ ᲣᲤᲠᲝᲜ ᲣᲠᲘᲜᲐᲘ ᲰᲒᲐᲕᲓᲐ, ᲒᲖᲐᲨᲘ ᲛᲘᲮᲐᲠᲘᲚᲐᲓ ᲘᲧᲝ, ᲘᲪᲘᲡᲜᲝᲓᲐ, ᲮᲣᲨᲠᲝᲑᲓᲐ, ᲒᲠᲐᲙᲐᲚᲨᲘ ᲔᲒᲐᲒᲜᲘᲡ ᲐᲘᲒᲐᲜᲖᲔ ᲒᲐᲛᲝᲔᲘᲓᲐ, ᲝᲠᲘᲝᲜᲓᲔ ᲜᲐᲑᲘᲯᲘ ᲒᲐᲓᲔᲓᲒᲐ და ᲣᲪᲘᲡ-ᲙᲘ ᲡᲣᲚᲘ ᲒᲐᲜᲣᲤᲔᲗᲔᲡ.

*** 7 თებერვალს, დილის 11 საᲐᲗᲖᲔ, ᲒᲐᲖᲔᲗᲘᲡ ᲭᲘᲠᲐᲖᲔ, ᲘᲜᲓᲘᲡᲘᲠ ᲤᲠᲘᲜᲘᲡ ᲮᲔᲚᲖᲔ ᲛᲝᲜᲐᲛᲨᲝᲡᲮᲣᲠᲒᲐᲛ ᲒᲐᲒᲐᲕᲘᲡ ᲛᲔᲒᲝᲕᲠᲔᲑᲚᲔᲛᲐ სიმინდᲘᲡ ᲒᲐᲡᲐᲒᲜᲘᲗ, ᲒᲐᲜᲘᲗᲠᲐᲮᲐ ᲨᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲪᲘᲡ ᲒᲐᲛᲐ ᲛᲧᲣᲠᲜᲐᲚ ᲡᲐᲮᲐᲠᲐᲕᲘᲡ ᲛᲮᲐᲠᲔᲑᲚᲔᲚᲘᲡ ᲨᲣᲠᲐᲨᲘ ᲛᲝᲛᲧᲡᲚᲐ და ᲝᲠᲯᲔᲚ ᲠᲘᲒᲝᲚᲔᲠᲘ ᲔᲡᲠᲚᲝᲚᲐ, მაგრამ ᲝᲠᲘᲒᲝᲚᲔᲡ ᲐᲘᲒᲜᲐ, ᲒᲐᲡᲐᲒᲔᲑᲘᲗ ᲛᲘᲗᲘᲗᲘ. ᲐᲛ ᲨᲔᲛᲗᲮᲕᲔᲕᲐᲨᲘ ᲒᲐᲛᲝᲩᲜᲓᲐ ᲠᲘᲒᲝᲚᲔᲠᲘ ᲔᲡᲠᲚᲝᲚᲐ, ᲛᲐᲒᲠᲐᲛ ᲝᲠᲘᲒᲝᲚᲔᲡ ᲐᲘᲒᲜᲐ ᲐᲠᲐᲡᲬᲠᲘᲚᲘ ᲓᲐᲭᲔᲠᲘᲚᲘ.

---

3. ᲡᲐᲠᲐᲓᲣᲡ ᲐᲮᲐᲚᲘ ᲞᲘᲡᲐ „ᲢᲔᲠᲛᲘᲜᲝᲚᲝᲯᲘᲙᲣᲠᲘ“.

ᲛᲔᲝᲠᲔ ᲛᲝᲬᲘᲓᲕᲔᲚᲘ *). ᲚᲐᲒᲝᲜᲘᲣᲡᲘᲠᲘᲡ ᲡᲐᲡᲬᲐᲣᲚᲝ ᲛᲝᲗᲮᲠᲘᲗᲔᲑᲨᲘ ᲓᲐᲛᲘᲐᲚᲐ ᲤᲐᲑᲘᲜᲔᲜᲐ თᲔᲘᲡ ᲜᲐᲪᲠᲝᲛ, ᲗᲔᲐᲢᲠᲘᲡ ᲛᲙᲘᲠᲕᲐᲚᲘ ᲥᲐᲚᲘ ᲑᲔᲠᲘᲚᲘᲜᲘᲜᲗᲐᲜ. ᲓᲘᲓᲐᲓ ᲒᲐᲮᲐᲠᲔᲑᲣᲚᲘᲜᲐ ᲐᲠᲐᲜᲐᲗ ᲧᲕᲔᲚᲘᲜᲐ, ᲠᲝᲛ ᲐᲡᲔᲗᲘ ᲘᲡᲔᲗᲘ ᲒᲐᲮᲐᲠᲔᲑᲣᲚᲘᲜᲐ ᲐᲠᲐᲜᲐᲗ ᲧᲕᲔᲚᲘᲜᲐ. ᲐᲜ ᲐᲛ ᲓᲦᲔᲔᲑᲘᲐᲪᲘ ᲗᲐᲗᲠᲑᲐᲛᲐ ᲒᲐᲘᲠᲔᲙᲔᲡ ᲧᲕᲔᲚᲘᲜᲐ. ᲓᲘᲓᲘ ᲞᲐᲢᲐᲠᲐᲡ ᲠᲝᲛ ᲛᲝᲒᲘᲗᲮᲔᲜᲔᲑᲗ ᲘᲡᲔᲗᲘ ᲒᲐᲮᲜᲔᲓᲔᲑᲘᲐᲜ ᲮᲚᲝᲚᲘ ᲔᲠᲗᲘᲡ ᲔᲐᲘ-ᲔᲐᲒᲐᲚᲐᲮᲨᲘ. ᲐᲜ ᲐᲛ ᲓᲦᲔᲔᲑᲘᲐᲪᲘ ᲗᲐᲗᲠᲑᲐᲛᲐᲡ ᲒᲐᲘᲠᲔᲙᲔᲡ ᲧᲕᲔᲚᲘᲜᲐ. ᲓᲘᲓᲘ ᲞᲐᲢᲐᲠᲐᲡ ᲠᲝᲛ ᲛᲘᲡ ᲑᲐᲒᲨᲘ ᲧᲣᲠᲘᲡ ᲓᲐ ᲚᲐᲞᲐᲠᲐᲯᲘᲡᲐᲡ ᲗᲐᲗᲠᲔᲑᲘᲡ ᲥᲕᲔᲨᲐ ᲛᲘᲓᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲒᲐᲓᲐᲒᲔᲑᲣᲚᲘᲐ. ᲛᲔᲠᲔ ᲠᲝᲛ ᲐᲠᲐ ᲛᲘᲗᲘᲡ ᲑᲐᲒᲨᲘ ᲓᲐᲜᲐᲮᲣᲚᲘᲐ ᲛᲘᲗᲘᲡ ᲞᲐᲢᲠᲝᲜᲘ, ᲗᲣ ᲘᲡᲔᲗᲘ ᲐᲠᲐᲠᲘᲡ ᲛᲘᲗᲘᲗᲐᲜᲐ, ᲛᲘᲗᲘᲡ ᲑᲐᲒᲨᲘᲡ ᲛᲘᲪᲕᲐᲚᲔᲑᲣᲚᲘᲐ. ᲛᲔᲠᲔ ᲠᲝᲛ ᲛᲘᲗᲘᲡ ᲑᲐᲒᲨᲘᲡ ᲛᲘᲪᲕᲐᲚᲔᲑᲣᲚᲘᲡ ᲡᲣᲚᲘᲡ „ᲨᲔᲛᲘᲗᲮᲕᲔᲕᲐᲜᲘᲡ“ ᲗᲐᲜᲐᲮᲛᲐᲓ ᲛᲘᲪᲕᲐᲚᲔᲑᲣᲚᲘᲡ ᲙᲘᲜᲫᲘᲡ ᲣᲧᲠᲘᲡ და ᲠᲝᲛᲔᲚᲘᲡ ᲨᲔᲛᲗᲮᲕᲔᲕᲐᲜᲘᲡ ᲛᲘᲗᲘᲗᲘ. ᲛᲔ ᲠᲝᲛ ᲛᲘᲛᲔᲓᲘᲓᲐ, ᲢᲘᲠᲘᲝᲜᲘᲡ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲞᲝᲠᲢᲘᲡᲐᲜᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲐᲜ ᲐᲠᲘᲡ ᲨᲔᲛᲗᲮᲕᲔᲕᲐᲨᲘ.

— რᲐᲛᲔᲚᲘ ᲠᲣᲯᲐ? ᲒᲔᲗᲧᲝᲛᲔᲓᲘᲗ, ᲛᲐᲒᲠᲐᲛ ᲔᲐᲘ თუ ᲨᲔᲒᲬᲘᲜᲔᲓᲘᲗ. ᲡᲐᲮᲚᲗᲐᲒᲝᲝᲑᲘᲡ ᲓᲐᲛᲪᲕᲔᲚᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲨᲘᲜ ᲔᲡᲔᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘᲡ ᲛᲔᲠᲔ ᲠᲝᲛ ᲐᲠᲐ ᲛᲘᲗᲘᲗᲐᲜᲐ, ᲗᲣ ᲔᲘᲗ ᲣᲜᲓᲐ ᲛᲝᲛᲔᲪᲘᲚᲔᲑᲣᲚᲘᲐᲡᲐᲪ ᲡᲘᲠᲐᲓᲘᲡ ᲙᲘᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲨᲘᲜ. ᲘᲒᲘ ᲐᲛᲑᲝᲑᲓᲐ, ᲠᲝᲛ ᲨᲔᲒᲝᲛᲬᲘᲜᲔᲓᲘᲗ. ᲡᲐᲮᲚᲗᲐᲒᲝᲝᲑᲘᲡ ᲓᲐᲛᲪᲕᲔᲚᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘ ᲔᲡᲘᲛᲘᲡ ᲐᲠᲘᲡ.

— ᲠᲝᲛᲔᲚᲘ ᲠᲣᲯᲐ? ᲐᲛᲑᲝᲑᲓᲐ.

— ᲔᲒᲠᲔ ᲠᲝᲛ ᲛᲝᲒᲘᲪᲘᲚᲔ, ᲛᲐᲨᲘᲜ ᲮᲚᲝᲚᲘ ᲡᲮᲚᲘᲐᲜ, ᲛᲐᲠᲡᲘᲐᲚ, ᲩᲘᲛᲘᲡ ᲛᲘᲗᲔᲖᲘᲗ, მᲔ... მᲔ ᲓᲐᲒᲘᲧᲠᲐ. ᲠᲝᲒᲝᲠ ᲨᲔᲛᲫᲚᲔᲑᲐᲗ?..

ᲛᲐᲠᲡᲘᲐᲚᲘ ᲛᲐᲘᲜᲪ ᲐᲠ ᲔᲨᲕᲔᲑᲐ, ᲐᲠᲬᲧᲣᲜᲔᲑᲚᲘ ᲗᲐᲒᲘᲡᲘᲡ ᲐᲮᲚᲐᲜᲐᲬᲚᲝᲑᲐᲡᲐ და ᲡᲘᲧᲕᲐᲠᲣᲚᲘᲡ ᲐᲑᲠᲐᲚᲔᲑᲡ, ᲛᲔᲒᲝᲑᲠᲝᲑᲘᲡ ᲓᲐᲛᲪᲘᲙᲔᲑᲐᲡᲐ ᲡᲘᲗᲮᲝᲕᲡ. ᲚᲐᲒᲝᲜᲘᲣᲡᲘᲠᲘ ᲧᲝᲧᲐᲜᲘᲗ. ᲛᲔ ᲙᲐᲠᲒᲐᲓ ᲒᲐᲒᲘᲒᲝᲜᲔᲑᲓᲐ, ᲠᲝᲛ ᲛᲔᲠᲡᲘᲐᲚᲘ ᲐᲠᲐᲤᲠᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲐᲠᲐᲠᲘᲡ ᲛᲘᲪᲔᲚᲔᲑᲣᲚᲘᲐ. ᲛᲔᲠᲔ ᲠᲝᲛ ᲐᲠᲐᲤᲠᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲐᲠᲐᲠᲘᲡ ᲛᲘᲪᲔᲚᲔᲑᲣᲚᲘ ᲘᲧᲝ ᲛᲐᲒᲠᲐᲛ ᲨᲔᲛᲗᲮᲕᲔᲕᲐᲨᲘ ᲓᲐᲜᲐᲮᲣᲚᲘᲐᲡᲐᲪ ᲡᲘᲠᲐᲓᲘᲡ ᲙᲘᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲨᲘᲜ. ᲘᲒᲘ ᲐᲛᲑᲝᲑᲓᲐ, ᲠᲝᲛ ᲨᲔᲗᲮᲕᲔᲕᲘᲗ მᲘᲒᲘᲗᲮᲔᲜᲔᲑᲓᲐ. ᲛᲔᲠᲔ ᲠᲝᲛ ᲛᲘᲗᲘᲗᲐᲜᲐ, ᲛᲐᲒᲠᲐᲛ ᲔᲐᲘ ᲗᲣ ᲨᲔᲒᲬᲘᲜᲔᲓᲘᲗ. ᲡᲐᲮᲚᲗᲐᲒᲝᲝᲑᲘᲡ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲬᲘᲜᲐᲨᲘ ᲔᲡᲔᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘᲡ ᲛᲔᲠᲔ ᲠᲝᲛ ᲐᲠᲐ ᲛᲘᲗᲘᲗᲐᲜᲐ, ᲗᲣ ᲔᲘᲗ ᲣᲜᲓᲐ ᲛᲝᲛᲔᲪᲘᲚᲔᲑᲣᲚᲘᲐᲡᲐᲪ ᲡᲘᲠᲐᲓᲘᲡ ᲙᲘᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲨᲘᲜ. ᲘᲒᲘ ᲐᲛᲑᲝᲑᲓᲐ, ᲠᲝᲛ ᲨᲔᲗᲮᲕᲔᲕᲘᲗ მᲘᲒᲘᲗᲮᲔᲜᲔᲑᲓᲐ. ᲛᲔᲠᲔ ᲠᲝᲛ ᲐᲠᲐ ᲛᲘᲗᲘᲗᲐᲜᲐ, ᲗᲣ ᲔᲘᲗ ᲣᲜᲓᲐ ᲛᲝᲛᲔᲪᲘᲚᲔᲑᲣᲚᲘᲐᲡᲐᲪ ᲡᲘᲠᲐᲓᲘᲡ ᲙᲘᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲨᲘᲜ. ᲘᲒᲘ ᲐᲛᲑᲝᲑᲓᲐ, ᲠᲝᲛ ᲨᲔᲗᲮᲕᲔᲕᲘᲗ ᲛᲘᲒᲘᲗᲮᲔᲜᲔᲑᲓᲐ. ᲛᲔᲠᲔ ᲠᲝᲛ ᲛᲘᲗᲘᲗᲐᲜᲐ, ᲛᲐᲒᲠᲐᲛ ᲔᲐᲘ ᲗᲣ ᲨᲔᲒᲬᲘᲜᲔᲓᲘᲗ. ᲡᲐᲮᲚᲗᲐᲒᲝᲝᲑᲘᲡ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲬᲘᲜᲐᲨᲘ ᲔᲡᲔᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘᲡ ᲛᲔᲠᲔ ᲠᲝᲛ ᲐᲠᲐ ᲛᲘᲗᲘᲗᲐᲜᲐ, ᲗᲣ ᲔᲘᲗ ᲣᲜᲓᲐ ᲛᲝᲛᲔᲪᲘᲚᲔᲑᲣᲚᲘᲐᲡᲐᲪ ᲡᲘᲠᲐᲓᲘᲡ ᲙᲘᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲨᲘᲜ. ᲘᲒᲘ ᲐᲛᲑᲝᲑᲓᲐ, ᲠᲝᲛ ᲨᲔᲗᲮᲕᲔᲕᲘᲗ ᲓᲐᲒᲘᲜᲐᲮᲔᲗ. ᲛᲔᲠᲔ ᲠᲝᲛ ᲐᲠᲐ ᲛᲘᲗᲘᲗᲐᲜᲐ, ᲗᲣ ᲔᲘᲗ ᲣᲜᲓᲐ ᲛᲝᲛᲔᲪᲘᲚᲔᲑᲣᲚᲘᲐᲡᲐᲪ ᲡᲘᲠᲐᲓᲘᲡ ᲙᲘᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲨᲘᲜ. ᲘᲒᲘ ᲐᲛᲑᲝᲑᲓᲐ, ᲠᲝᲛ ᲨᲔᲗᲮᲕᲔᲕᲘᲗ ᲛᲘᲒᲘᲗᲮᲔᲜᲔᲑᲓᲐ.

ეათ, მაგრამ იმედი იმედადეე რჩება, რადგან ფაბიენნა იმ დღესეე უნდა დასაჯონ. ახალმა მთავრობამ ეერ მოა სწრო და წონასდელ მთავრობის განაჩენი ეერ გაათქმა. ფაბიენნას სიკეთილი მოელის. კონსიერ-ქერის ეზოში ეარ. ბრბო ხალხისა დასასჯელთა გამოყეანას ელის. ლაბიუსიერი და მარსიალიც აქ არიან. ფაბიენნას გადასარჩენად ერთად-ერთი ლონის ძიება აქეთ და ეს ლონისძიება ის არის, რომ ყმაწვილს ქალს ეთქვეინოთ, ეითომ ფეხ-ძძიმედ არიო, და სასჯელი გადაეადებინოთო. ეს ლონისძიება-კი კარგად არის მოფიქრებული, მაგრამ, სამწუხაროდ, ფეხ-ძძიმეობის ქალალდზედ ფაბიენნამ უნდა მოაწეროს ხელი. ყმაწვილი ქალი უარს ამბობს დაამაუად ეგებება სასჯელს. თავ-გაწყრიული მარსიალი ჯარს წინ უსეედება, ძალით უნდა გადაარჩინოს თაეისი სატრფო და ერთი ჯარის-კაცთაგანი ჰკლავს.

ამ უბედურებით თაედება პიესა.

წვრილი ამბები

გაზეთი „Times“-ი ამბობს, რომ წარკანდელმა სასტუმრომ ზამთარმა დიდი უბედურება და ზარალი მიაყენა ჩერნოგორიას. მთელი ეს მსარე ეინულოთოა და თოოლდით დაფარულია და ცხოვრება იმდენად გაუჭირდა და გაძეირდა, რომ საკლისი საამბილთ ითოგება. მისაკლა-მოსაკლა შეჩერებულია და თეით ლედ - ქალაქის მეკედრნი სურსათის უქონლობის გამო ძლიერ გაუჭირვაეთა ორიან ჩაკიდნილნი. მთელის ერთის კვირის განმავლობაშია, 12 იანვრიდან 19-მდე, სუფეთეოო ოფიზენტ-ეი ცალიერ ბურუზედ დარჩნენ.

— ფონოგორაფის მეთხეთით ზოგეერ მეტის-მეტად ეხერეულია ამბები ხდება. მაგალითად ამ ხანად ნიუ-იორკის სასამართლომ უნდა განიხილოს დიფამიციის საქმე, რომელიც ერთმა იქეურის სასტუმროს პატრონმა ქალმა ასტეხა. მიზეზი-კი ასეთის სინიერისა ფონოგორაფი ეოფილა და აი როგორ: ამ სასტუმროში სტუმრობდა და სადილ-ეახშმობდა ეიდენ ემმონდი, რომელიც ჩიოდა, რომ სასტუმროს პატრონი ქ-ნი დუ ზენი თაეის მდგმურებს ცუდისა და უარგისის სასმელ-სასჭმელით უმასპინძლდებაო. მზარეული ქალი-კი ამბობდა თაეს, რომ ქალბატონი სანოკეგეს სასეედად ძლიერ ტოტს ფულს მაძლეეს. ემმონდი რომ ამაზე დარწმენებულიეო დაითხნიმა მზარეული ქალი და სამზარეულოში ფონოგრაფი დადგა, სანამ ქალბატონი შეეედოდა განკარგულების მისაცემად. შეეედ დუზენი სამზარეულოში და თაეის მზარეულ ქალს შემდეგის სიტყეით მაჭმარა. „მარია, რა საკლია, რომ გარკანქა ხორცს რეა ცენტზე მეტად ეიდეულობ. ჩემი მდგმურები ასეთს ხორცსაც კარგად მიიღრმეკენ, ხოლო თუ რომელიმე მათგანს ასეთი ხორცი არ მოეწონება, შეუძლიან კარტოფილი სკამის რამდენიც უნდა. აგრეთეე კერ გამიგია, რომ ეაფეჭრებია გარკანქა ეკა 25 ცენტად კეეიდნა, როცა 15 ცენტანი უკეე სრულიად საკმარისია. ამიერიდგან ასეთი სისულელე აღარ ჩაადინო, თორემ არ ეიცი, როგორ მოგეპერობი. ეოველს შემთხვე